
Я – герой, тому що...

Ще не вмерла Україна,
і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії,
усміхнеться доля...

П. Чубинський

Чорна сила прийшла на нашу рідну землю. Злобні російські орки паплюжать українські лани танками. Страшні крилаті ракети зруйнували багато гарних міст, в яких наші люди раділи кожному дню: народжували дітей, щодня йшли на роботу, мріяли про майбутнє, своє особисте і всієї країни.

Але ми не дозволимо Злу перемогти!

Підніме очі закривавлений Ірпінь,

Йому плече підставить – сива Буча...

І Димер, Котюжанка, і Синяк

Сплюндровані поганською рукою ката

Без сліз, бо їх давно уже нема

З колін устануть, бо прийшла розплата...

У жахливий час російської навали кожен українець у своєму серці шукає Героя, тому що треба вижити під обстрілами, треба врятувати дітей, стареньких людей. Треба зберегти віру у наше світле Майбутнє, у нашу Перемогу!

Це робить кожен українець і українка, де б вони не були, тому що їх серця сповнені гордості і любові. Гордості за міста і села, які не здаються, не припиняють боротися, виходять на мітинги з українським прапором. А треба бути справжнім героєм, щоб не боятися без зброї, тільки з прапором, стояти проти лютого озброєного ворога.

Гордість і любов у нас у серці до наших мужніх і незламних Збройних Сил України. Герої захищають міста і села, рятують мирне населення, переходять у контрнаступ на ворога. Героїчний привид Києва, льотчик, що збив безліч літаків ворога, заклав собою небо нашої столиці. Бійці полку Азов, як легендарні запорозькі козаки, володіють всіма видами зброї, не віддають ані шматочка нашої землі!

А мирні люди! Вони теж справжні герої! Всі мери міст турбуються, як рідні батьки про своїх мешканців. Під обстрілами організують харчування, захист, евакуацію. Наші люди зберегли ніжність і любов не тільки один до одного, але й до тварин. Молода сім'я знайшла можливість вивезти з небезпечного місця більше двадцяти постраждалих від обстрілів собак. Зоопарки різних міст надали допомогу харківському власнику зоопарку, щоб порятувати левів, ягуарів, тигрів та інших тварин.

Так діють справжні Люди. Тому що в мирний час ніхто не міг здогадатися, що проста людина вийде на дорогу перед танком без зброї і змусить його відступити. Наші українські герої зараз тракторами прибирають ворожі танки з наших полів. Тому що треба сіяти і рости хліб. Тому що в справжніх Героїв не загрубіло серце: ми чуємо голоси наших співаків, які підтримують дух війська, наші люди зустрічають весну в полі і сподіваються на гарний урожай, серця тих, хто змушений був полишити Батьківщину, б'ються в унісон з нашими. Вони, повернуться, адже героїчне в нас ніколи не вмере!

У кожному українському місті, на таких складних тепер наших дорогах всі бачать героїв – волонтерів, які і вдень, і вночі збирають поміч для нашої Армії, для людей, що постраждали від війни.

Ви очі бачили, отих святих людей,

У них вогонь вогонь добра горить священний.

Я хочу знайти і в собі героїчні риси мого народу. Я старанно вчуся, тому що моїй країні будуть потрібні фахівці високого класу, щоб відродити наші міста і села, нашу промисловість і сільське господарство. Мене не залякати ніяк літерами ве чи зет, тому що я знаю історію свого народу і вірю, що пращури вклали в наші

души найкращі людські чесноти: віру в Добро, в Справедливість, рішучість і сміливість їх боронити від лютого ворога.

Підніметься з руїн моя країна,

Бо мужності такої світ не знав.

По силі духу ти одна така єдина...

Справжні герої мають силу вірити в Майбутнє навіть у дуже суворі і важкі часи.

І ми віримо, знаємо, що сонце перемоги скоро зійде над Україною.